

Llegenda "Margaridó"

Sant Martí Sesgueioles

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Sant Martí Sesgueioles

Coordenades:

Latitud: 41.702050913432
Longitud: 1.4882424047
UTM Est (X): 374216
UTM Nord (Y): 4617800

Classificació

Número de fitxa 08228 - 90
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Representació de "Margaridó"](#)
Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa: dl., 21/02/2022 - 17:06

Descripció

Llegenda sobre la història d'una parella que s'enamora durant la guerra del Francès (1808-1814). Els fets s'esdevenen un dia de juliol del segle XIX, entre una noia que vivia a Sant Martí Sesgueioles i un jove

soldat francès. Un escamot de l'exèrcit francès està pujant de Prats de Rei en direcció a Sant Martí Sesgueioles. Tothom al poble queda esverat pensant que els exigiran aixopluc per passar la nit, queviures i tenen molta por.

L'alcalde, davant la situació, reuneix els veïns a la plaça de l'Església i després d'unes paraules patriòtiques els encoratja arribant a la conclusió que aquella nit ningú no dormi, que tothom estigui atent i a les dotze en punt tothom "matarà el porc", que no era altra que el soldat francès que tothom tindria a dormir, per obligació, a casa seva.

En una casa una mica apartada hi vivia una noia, d'uns quinze anys, sola, òrfena i molt pobra; es deia Margaridó. Un jove soldat de l'exèrcit francès, amb un tambor a l'esquena, demanant per caritat un mos de pa i un jaç per a descansar. Margaridó de seguida intueix què ha de fer: la missió que tot el poble té encomanada dur a terme aquella nit, matar el francès!

El noi cansat i abatut s'ajau damunt la palla i es queda adormit profundament a l'instant. Margaridó espera les dotze de la nit, però no pot matar aquell noi indefens. A la matinada, quan es desperten, Margaridó explica al noi el què els hi ha passat als seus companys aquella nit i que ella ha estat una traïdora al seu poble i a la seva pàtria per no atrevir-se a portar a terme el que entre tots havien pactat. S'ofereix llavors acompanyar-lo fins a Castellfollit de Riubregós on hi ha acampades el gruix de les tropes franceses perquè així pugui salvar la vida. El jove soldat, quan arriben al seu campament mira a Margaridó amb ulls d'amor i agraïment i de sobte li fa un petó càlid als llavis i li promet anar a buscar-la quan acabi la guerra. Ella comença el camí de tornada pensant sols en els sentiments d'amor que li havia desvetllat aquella besada i del nou món de fantasia i esperança que s'havia obert en el seu cor, però un sentinella dispara sobre ella i la mata tràgicament. (Extret web Ajuntament)

Observacions:

Imatge procedent de www.anoiaturisme.cat

Història

Apel·les Mestres (1854-1936) artista polifacètic dedicat al dibuix, poesia, autor de teatre, música, il·lustració gràfica, traducció, col·leccionista i amant de la jardineria, va escriure un poema basat en la llegenda, que centra en Sant Martí Sesgueioles. El 1.887 va presentar el poema Margaridó als Jocs Florals que no va ser premiat. Aquest fet li va suposar una decepció, no es presentaria als jocs Florals durant 20 anys. Per contra, Margaridó assoliria el reconeixement del públic, i el 1.888 seria premiat als Jocs Florals de l'Ateneu Barcelonès.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Llegenda la Margaridó](#)

[Apel·les Mestres i els Jocs Florals](#)

